

ZAKRES SZKOLENIA – DZIEŃ 2

Typy generyczne w Javie

(klasy i interfejsy generyczne)

Kolekcje w Javie

ArrayList, LinkedList, HashSet, TreeSet, HashMap, TreeMap

Programowanie funkcyjne w Javie

(interfejsy funkcyjne, klasa Stream, klasa Optional

KOLEKCJE I TYPY GENERYCZNE

TYPY GENERYCZNE

Typy generyczne są nazywane inaczej szablonami.

Umożliwiają one parametryzowanie

klasy/metody/interfejsu, które realizowane jest poprzez przekazanie typów argumentów w momencie rzeczywistego wykorzystania ich w kodzie.

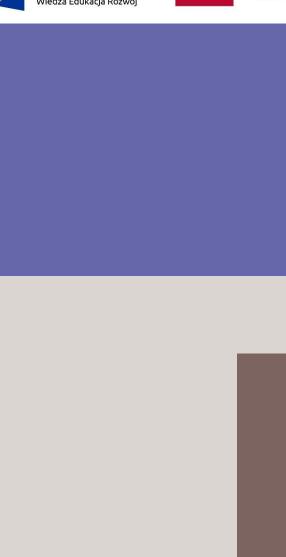
Wykorzystując taki mechanizm, możemy wielokrotnie wykorzystywać te same fragmenty kodu, ponieważ nie są na sztywno powiązane z żadną konkretną implementacją.

Dzięki typom generycznym dodatkowo jesteśmy w stanie pozbyć się zbędnego rzutowania.

TYPY GENERYCZNE - PRZYKŁAD

W przypadku przedstawionego fragmentu kodu jesteśmy w stanie przekazać dowolny obiekt do obiektu klasy Box (ze względu na korzystanie z typu Object). Niemniej jednak, nie jesteśmy w żaden sposób chronieni na poziomie kompilacji przed omyłkowym przekazywaniem różnego typu obiektów do tego samego obiektu klasy Box, co może prowadzić do błędów w trakcie działania aplikacji. Dzięki możliwości wykorzystania typów generycznych, kompilator jest w stanie sprawdzić poprawność przekazywanych typów.


```
public class Box {
    private Object item;

    public Object getItem() {
        return item;
    }

    public void setItem(Object item) {
        this.item = item;
    }
}
```

```
public class Box<T> {
    private T item;

public T getItem() {
    return item;
    }

public void setItem(T item) {
    this.item = item;
    }
}
```

TYPY GENERYCZNE KONWENCJA NAZEWNICZA

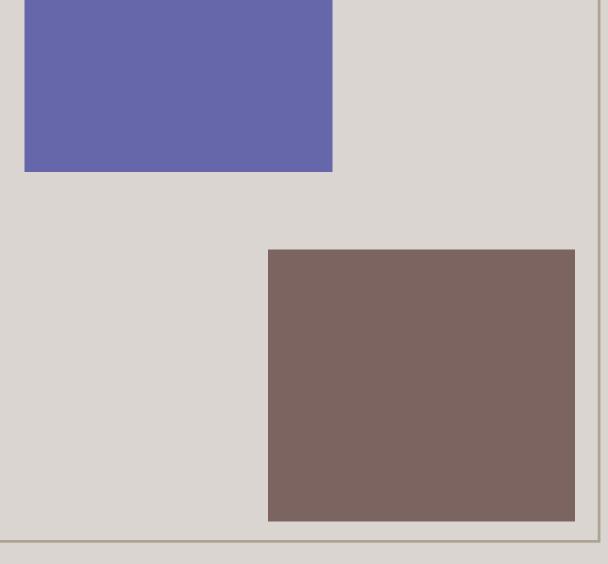
Zgodnie z konwencją, **nazwy typów generycznych są najczęściej zapisywane za pomocą pojedynczej wielkiej litery**. Sugeruje się wykorzystywać poniższe formy nazewnicze:

- **E** Element (używany m.in. dla Java Collection API)
- K Klucz
- N Liczba
- **T** Typ
- **V** Wartość

KLASY GENERYCZNE - KREACJA

W celu stworzenia obiektu, do którego musimy przekazać wartość typu generycznego, musimy podczas jego tworzenia podać konkretny typ, który zastępuje parametr, np. T:

new Box<Integer>();

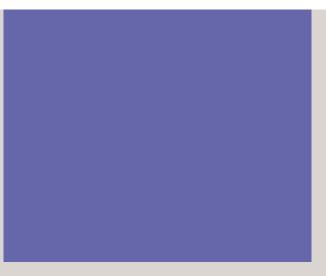
Tak stworzony obiekt możemy przypisać do odpowiedniej referencji, która również powinna mieć informacje, jaki typ generyczny został wyspecyfikowany, tzn.:

Box<Integer> numberBox = new Box<Integer>(); // T zastąpione przez Integer

KLASY GENERYCZNE - KREACJA

W Javie, jeżeli referencja, do której przypisujemy tworzony obiekt generyczny, zawiera informacje o typie, typu tego nie musimy powtarzać tworząc obiekt, ale wykorzystanie <> jest ciągle obowiązkowe:

```
Box<Integer> numberBox = new Box<>(); // <> wymagane
```

Z kolei typ ten musimy wyspecyfikować podczas tworzenia obiektu, jeżeli korzystamy ze słowa kluczowego var, np.:

```
var intList = new ArrayList<Integer>();
```


ILOŚĆ TYPÓW GENERYCZNYCH

W ramach jednej klasy można zadeklarować wiele typów generycznych, które będą częścią klasy. Każdy parametr typu powinien być deklarowany jako unikalny znak zgodnie z konwencją.

Kolejny przykład definiuje parę dwóch generycznych obiektów. Zarówno pole **key** jak i pole **value** może **mieć dowolny typ**.

Tworzenie instancji w przypadku powyższej klasy będzie wyglądać następująco:

```
Pair<String, Float> pair = new Pair<String, Float>();
```



```
public class Pair<K, V> {
    private K key;
    private V value;
    public K getKey() {
        return key;
    public void setKey(K key) {
        this.key = key;
    public V getValue() {
        return value;
    public void setValue(V value) {
        this.value = value;
```

ROZSZERZANIE KLASY GENERYCZNEJ

Klasę generyczną możemy bez problemu rozszerzyć.

Klasa dziedzicząca klasę generyczną musi wyspecyfikować typ generyczny lub dalej pozostać generyczna. Poniższe definicje klas pokazują te możliwości:

```
public class BaseClass<T, V> {
}

// wyspecyfikowano typy generyczne
public class NoLongerGenericClass extends BaseClass<String, Integer> {
}

// wyspecyfikowano jeden typ generyczny - V.

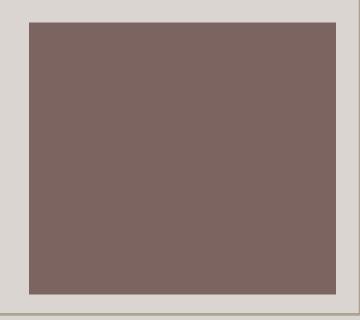
// Klasa jest ciągle generyczna i wymaga wyspecyfikowania parametru T.
public class StillGenericClass<T> extends BaseClass<T, Integer> {
}
```


METODY GENERYCZNE

Nie tylko klasy mogą być generyczne. Również metody umożliwiają deklarowanie własnych typów **parametrycznych**. Widoczność tych typów jest ograniczona do konkretnej metody (sygnatury i ciała). Dozwolone są zarówno **statyczne**, **jak i niestatyczne metody generyczne**. Składnia metod generycznych rozszerza deklarację metod o typy parametryczne, umieszczone przed typem zwracanym. Podczas korzystania z takich metod, nie musimy, ale **możemy** wyspecyfikować typy generyczne. Robimy to za pomocą nawiasów <>, w których podajemy wartości typów generycznych.

PODTYPY

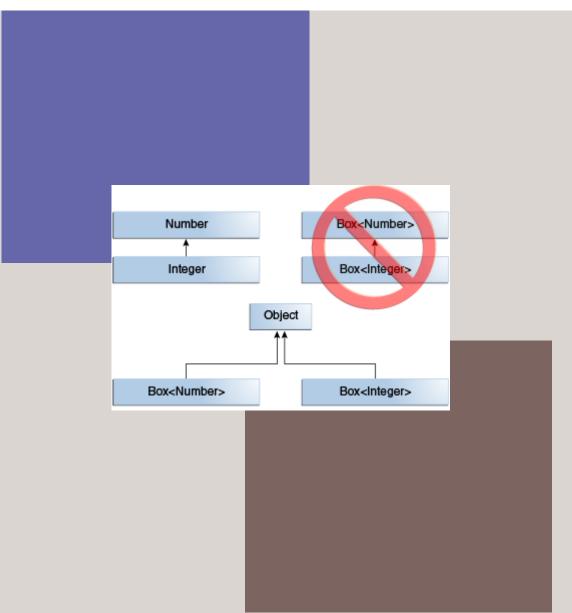
W przypadku typów generycznych, błędem jest traktowanie parametrów typów w ten sam sposób, co klasy generyczne, np. jeśli Integer jest podtypem Number, to nie znaczy to, że typ Box<Integer> jest podtypem Box<Number>.

W celu uzyskania oczekiwanej relacji powinno się korzystać z tzw. Wildcards.

KOLEKCJE

Kolekcje, często nazywane również kontenerami, są obiektami, które agregują elementy. Kolekcje wykorzystywane są do przechowywania obiektów, uzyskiwania przechowywanych danych lub manipulowania danymi. W Javie wbudowane w język kolekcje opierają się o poniższe mechanizmy:

- Interfejs: abstrakcyjny typ danych reprezentujący kolekcje.
- Implementacja: konkretna realizacja interfejsów kolekcji.
- Algorytm: przydatne operacje na strukturach danych

KOLEKCJE

Kolekcje w Javie dają programistom następujące korzyści:

- zwalniają programistę z obowiązku implementacji struktur danych od zera, co redukuje czas potrzebny na realizację konkretnej funkcjonalności,
- zaimplementowane struktury danych wykorzystują najbardziej efektywne mechanizmy, a ich implementacja jest optymalna,
- w przypadku projektowania własnych struktur danych, nie ma potrzeby "wymyślania koła na nowo". Można ponownie użyć już istniejące.

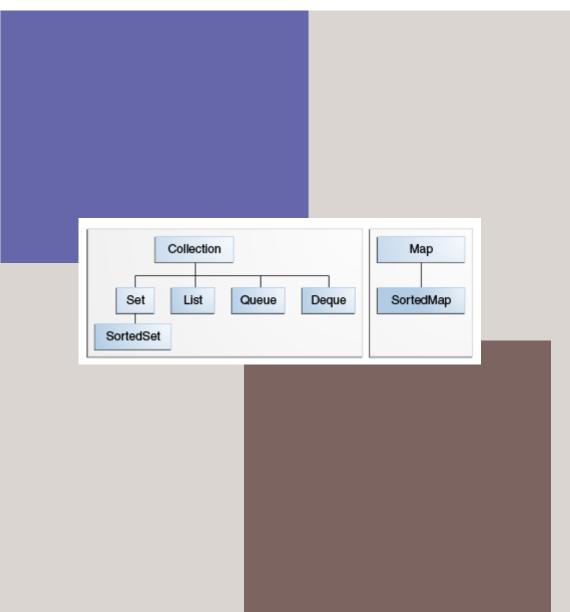
INTERFEJSY

Interfejsy kolekcji reprezentują kontenery różnego typu. Interfejsy te umożliwiają manipulowanie kolekcjami bez wnikania w szczegóły implementacyjne. Rdzeniem wszystkich kolekcji jest interfejs generyczny: **public interface Collection<E>**

INTERFEJSY

Poniżej znajdują się wszystkie bazowe interfejsy

Collection API:

- **Set** kolekcja, która nie może przechowywać duplikatów.
- List kolekcja uporządkowana, może zawierać duplikaty.
- Queue kolekcja realizująca mechanizm FIFO (first in, first out) lub LIFO (last in, first out).
- **Deque** rodzaj kolejki, gdzie można dodawać i usuwać elementy, zarówno z początku, jak i końca.
- Map kolekcja służąca do przechowywania par kluczwartość.

SET

java.util.Set jest generyczną strukturą danych odpowiedzialną za przechowywanie elementów unikalnych. Set korzysta tylko i wyłącznie z metod interfejsu Collection. Dodatkowo wprowadza silne połączenie pomiędzy metodami: equals i hashCode. Istnieją trzy podstawowe implementacje interfejsu Set: HashSet, TreeSet, LinkedHashSet.

SET

HashSet

- kolejność elementów nie jest zachowana
- przechowuje informacje w tablicy hashującej

TreeSet

- kolejność elementów jest zachowana według tzw.
 kolejności naturalnej lub wg pewnego Comparatora
- przechowuje dane w drzewie czerwono-czarnym

LinkedHashSet

- zachowuje informacje o kolejności dodawania poszczególnych elementów
- implementacja jest oparta o tablicę hashującą wraz z obsługą linked list


```
final Set<Integer> numbersSet = new HashSet<>(); // stworzenie instancji HashSet
System.out.println(numbersSet.isEmpty()); // true, Set nie zawiera elementów
numbersSet.add(1);
numbersSet.add(7);
numbersSet.add(3);
numbersSet.add(2);
numbersSet.add(1); // Dodanie elementu o wartości,
// który już istnieje - element NIE jest ponownie dodany
numbersSet.forEach(System.out::println);

/* przykładowa kolejność, w jakiej elementy mogą być wypisane:
1 17 2 3
*/
```

LIST

java.util.List jest interfejsem, który reprezentuje kolekcje uporządkowane. Charakteryzuje się tym, że:

- może zawierać zduplikowane elementy (tzn. o takiej samej wartości)
- element możemy pobrać na podstawie jego pozycji w liście (na podstawie indeksu)
- element możemy wyszukać.

Najczęściej wykorzystywanymi implementacjami interfejsu List są:

- ArrayList, która oparta jest o strukturę tablicową
- LinkedList, która zaimplementowana jest na zasadzie węzłów.


```
final List<String> names = new ArrayList<>();
names.add("Andrzej"); // dodanie elementu na koniec listy
names.add("Grzegorz"); // dodanie elementu na koniec listy
for (final String name: names) {
    System.out.println(name);
    // na ekran zostanie wypisane Andrzej, Grzegorz, z zachowaniem kolejności
}
```

```
final List<String> names = new LinkedList<>();
names.add(0, "Andrzej"); // dodanie elementu na początek listy
names.add(0, "Grzegorz"); // dodanie elementu na początek listy
for (final String name: names) {
   System.out.println(name);
   // na ekran zostanie wypisane Grzegorz, Andrzej, z zachowaniem kolejności
}
```

ARRAYLIST VS LINKEDLIST

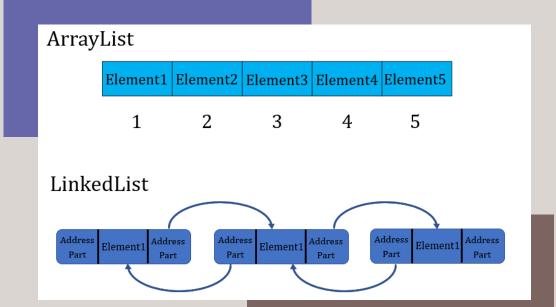
Kiedy powinniśmy korzystać z **ArrayList**, a kiedy z **LinkedList**?

- pobieranie elementu na podstawie jego indeksu z
 ArrayList jest szybsze (O(1)) niż z LinkedList (O(n))
- dodawanie elementu za pomocą metody add(E someELement) ma taką samą złożoność obliczeniową dla obu implementacji, ale w przypadku przepełnienia wewnętrznej tablicy w ArrayList, ta operacja jest wolniejsza (O(n))
- dodawanie elementu na konkretny indeks, tzn. za pomocą metody add(int index, E someElement), jest szybsze w przypadku LinkedList.

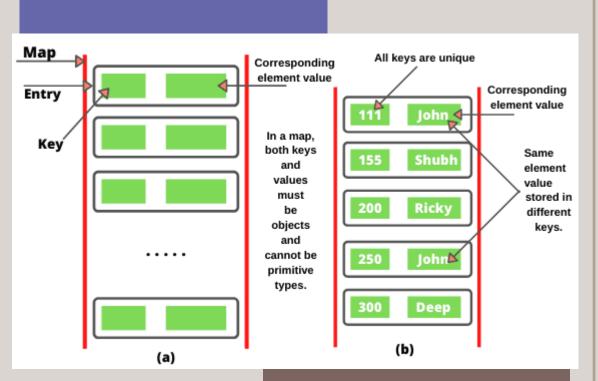
MAP

Interfejs **java.util.Map** jest strukturą danych, umożliwiającą operowanie na danych w postaci **klucz-wartość**. Każdy **klucz** w takim obiekcie **musi być unikalny**, tzn. jeden klucz może zawierać dokładnie jedną wartość.

MAP

Metody mapy, które służą do wykonywania podstawowych operacji, to m.in.:

- put służy do dodania odpowiedniej pary do kolekcji lub zastąpienia starej wartości nową dla konkretnego klucza
- get służy do pobierania wartości na podstawie klucza
- **remove** usuwa element na podstawie klucza (lub dodatkowo wartości)
- **containsKey** zwraca informację, czy istnieje wartość w mapie dla danego klucza
- containsValue zwraca informację, czy istnieje klucz w mapie dla danej wartości

MAP

- size zwraca ilość par (tzw. entry) znajdujących się w kolekcji
- **isEmpty** zwraca informację, czy mapa jest pusta

UWAGA: Wartość null może być kluczem w mapie.

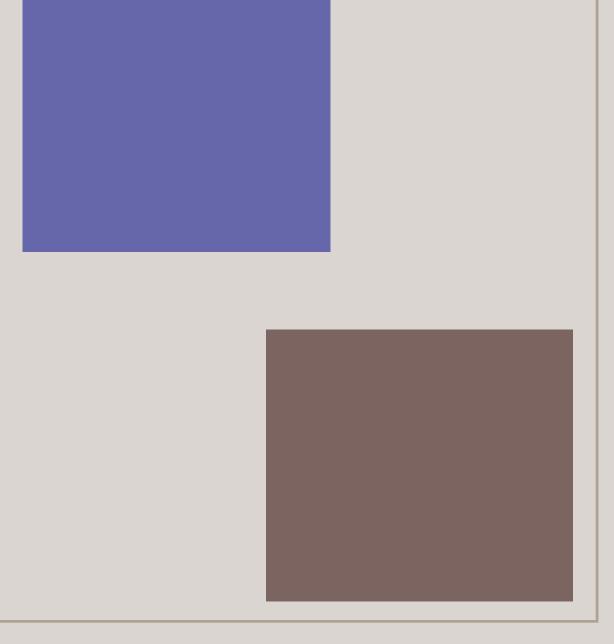
Metoda zwracające elementy w formie innej kolekcji:

- **keySet** zwraca zbiór kluczy jako Set
- values zwraca wszystkie elementy jako Collection
- **entrySet** zwraca Set obiektów klucz-wartość

MAP - IMPLEMENTACJE

HashMap

- kolejność par nie jest zachowana
- przechowuje informacje w tablicy hashującej

TreeMap

- kolejność par jest zachowana według tzw. kolejności naturalnej kluczy lub wg pewnego Comparatora kluczy
- przechowuje dane w drzewie czerwono-czarnym

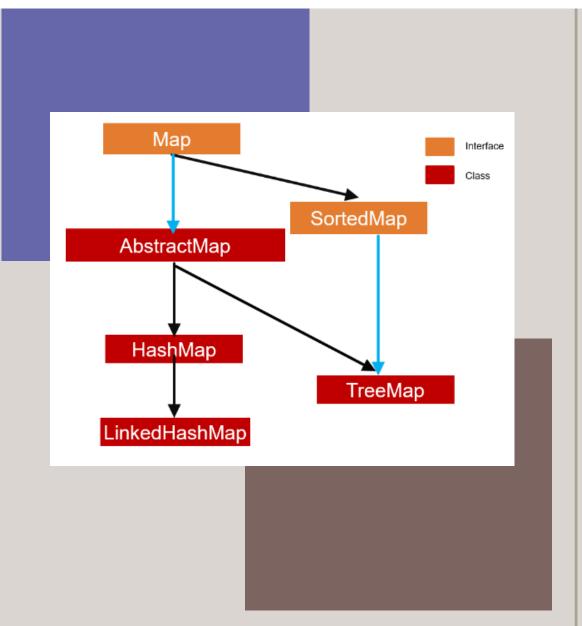
LinkedHashMap

- zachowuje informację o kolejności dodawania poszczególnych par
- implementacja jest oparta o tablicę hashującą,
 wraz z obsługą linked list

MAP – IMPLEMENTACJE - PRZYKŁADY

```
final Map<Integer, String> ageToNames = new HashMap<>>(); // tworzenie HashMapy
ageToNames.put(11, "Andrzej"); // dodawanie elementów
ageToNames.put(22, "Michal"); // dodawanie kolejnej pary
ageToNames.put(33, "Janusz"); // dodanie trzeciej pary do mapy
ageToNames.remove(22); // usunięcie elementu na podstawie klucza
// wyświetlenie wartości na podstawie klucza 11 -> Andrzej
System.out.println(ageToNames.get(11));
```

```
final Map<Integer, Integer> numberToDigitsSum = new TreeMap<>();
numberToDigitsSum.put(33, 6);
numberToDigitsSum.put(19, 10);
numberToDigitsSum.put(24, 6);
numberToDigitsSum.forEach((key, value) -> System.out.println(key + " " + value));

/* Elementy zawsze zostaną wypisane w tej samej kolejności:
    19 10
    24 6
    33 6
*/
```



```
// stworzenie LinkedHashMap
final Map<Integer, String> ageToNames = new LinkedHashMap<>();
ageToNames.put(20, "Gosia");
ageToNames.put(40, "Kasia");
ageToNames.put(30, "Ania");
// iteracja po kluczach z wykorzystaniem keySet()
for (final Integer key : ageToNames.keySet()) {
 // kolejność kluczy zawsze taka sama -> 20, 40, 30
 System.out.println("Key is map: " + key);
// iteracja po wartościach z wykorzystaniem values()
for (final String value : ageToNames.values()) {
 // kolejność wartości zawsze taka sama -> Gosia, Ania, Kasia
 System.out.println("Value in map is: " + value);
// iteracja po parach za pomoca entrySet()
for (final Map.Entry<Integer, String> ageToName : ageToNames.entrySet()) {
 System.out.println("Value for key " + ageToName.getKey()
    + " is " + ageToName.getValue());
 /* wynikiem zawsze będą poniższe 3 linijki, w tej dokładnie kolejności
     (wynika z użycia LinkedHashMap)
    Value for key 20 is Gosia
    Value for key 40 is Kasia
    Value for key 30 is Ania
```

KLASA ARRAYS

Klasa **Arrays** jest klasą pomocniczą, która pozwala w łatwy sposób wykonywać pewne operacje na tablicach.

 metoda binarySearch pozwala na znalezieniu indeksu, na którym znajduje się dany element w posortowanej tablicy

```
int result = Arrays.binarySearch(new int[]{1, 2, 4, 5,6}, 5);
System.out.println(result); // 3
```

 metoda asList pozwala z dowolnej ilości elementów lub tablicy stworzyć listę

```
List<Integer> ints = Arrays.asList(1, 2, 3, 4, 5);
List<Integer> ints2 = Arrays.asList(5, 2, 7, 4);
```

 w celu porównania dwóch tablic możemy wykorzystać metodę compare.


```
int result1 = Arrays.compare(new int[]{1, 2, 3}, new int[]{1, 2, 3});
System.out.println(result1); // 0
int result2 = Arrays.compare(new int[]{1, 2}, new int[]{1, 2, 3});
System.out.println(result2); // -1
int result3 = Arrays.compare(new int[]{3, 1}, new int[]{1, 3});
System.out.println(result3); // 1
```

KLASA ARRAYS

 aby posortować tablicę (lub jej część) wykorzystujemy metodę sort, np.:

```
int[] ints = {3, 1, 5, 4, 2};
Arrays.sort(ints);
System.out.println(Arrays.toString(ints)); //[1, 2, 3, 4, 5]
```

 tablicę (lub jej część) możemy skopiować wykorzystując metodę copyOf

```
int[] original = new int[]{1, 2, 3, 4};
int[] copiedResult = Arrays.copyOf(original, 3);
System.out.println(Arrays.toString(copiedResult)); // [1, 2, 3]
```

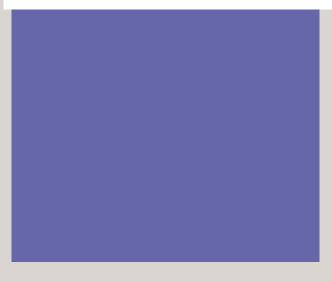
metoda equals porównuje zawartość tablicy

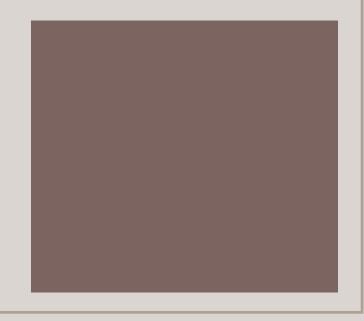
```
boolean result = Arrays.equals(new int[]{3, 1}, new int[]{1, 3});
System.out.println(result); // false
```


Klasa Collections, podobnie jak klasa Arrays, daje dostęp zestawu metod statycznych, które możemy wykorzystywać do wykonywania operacji na kolekcjach.

- w celu uzyskania pustych (niemutowalnych) kolekcji wykorzystujemy metody, których nazwy zaczynają się od słowa empty, np.:
- metoda replaceAll pozwala zastąpić wszystkie wystąpienia danego elementu w kolekcji wartością zastępczą.


```
List<String> list = Collections.emptyList();
Map<String, Integer> map = Collections.emptyMap();
Set<Object> set = Collections.emptySet();
list.add("2"); // UnsupportedOperationException

List<Integer> ints = new ArrayList<>();
ints.add(1);
ints.add(2);
ints.add(2);
ints.add(3);
Collections.replaceAll(ints, 2, 4);
```

ints.forEach(System.out::println); // 1 4 4 3

KLASA COLLECTIONS

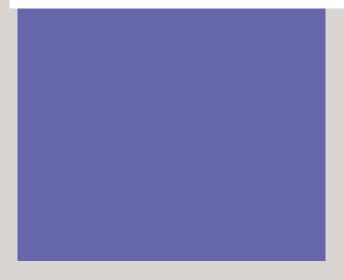
operację sortowania na kolekcji (mutowalnej)
 możemy wykonać przy pomocy metody sort,
 opcjonalnie wskazując odpowiedni Comparator, np.:

```
List<String> words = new LinkedList<>();
words.add("hi");
words.add("welcome");
words.add("hello!");
Collections.sort(words, Collections.reverseOrder());
System.out.println(words); // [welcome, hi, hello!]
```


INTERFEJSY FUNKCYJNE

Java jest językiem obiektowym, który opiera się na tworzeniu obiektów i komunikacji między nimi. W tym dziale poznamy paradygmat programowania funkcyjnego. Programowanie funkcyjne opiera się jedynie na funkcjach. Główny program jest funkcją, której podajemy argumenty, a w odpowiedzi otrzymujemy wyznaczony rezultat. Główna funkcja programu składa się tylko i wyłącznie z innych funkcji, które z kolei agregują inne.

INTERFEJSY FUNKCYJNE

Wiele interfejsów w Javie składa się tylko i wyłącznie z jednej abstrakcyjnej metody, np. Runnable, Callable, Comparator. Interfejsy takie nazywane są **Single Abstract Method**. W Javie 8 wprowadzono nazwę **FunctionalInterface** dla tego typu komponentów. Zdefiniowany na slajdzie interfejs Action jest interfejsem funkcyjnym.

```
1 public interface Action {
2     void execute(int x, int y);
3 }
```


INTERFEJSY FUNKCYJNE

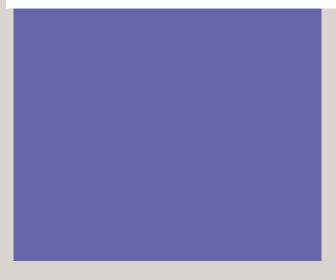
Poniższy interfejs nie może zostać zakwalifikowany jako interfejs typu SAM, ponieważ posiada **dwie metody abstrakcyjne**.

```
public interface Presenter {
    void present(String text);
    void present(String text, int size);
}
```


@FUNCTIONALINTERFACE

W celu łatwiejszej identyfikacji interfejsów funkcyjnych, w Javie wprowadzona została adnotacja **@FunctionalInterface**, która informuje programistę, że wskazany interfejs **ma być z założenia interfejsem funkcyjnym**. Adnotacja ta powinna zostać umieszczona nad definicją interfejsu. Próba umieszczenia takiej informacji nad interfejsem, który ma np. zero lub dwie metody abstrakcyjne, **skończy się błędem kompilacji**.

UWAGA: Interfejs funkcyjny NIE musi być oznaczony adnotacją @FunctionalInterface.


```
@FunctionalInterface
public interface Executor {
   void executor(int x);
}
```


DEFAULT

W Javie 8 został wprowadzony mechanizm **metod domyślnych**, określony za pomocą słowa kluczowego **default**. Metoda domyślna jest to metoda interfejsu,
która zawiera domyślną implementację (tzn. metoda ta
ma ciało). Dzięki tej nowej składni, w ramach interfejsu
funkcyjnego, możemy deklarować **więcej niż jedną metodę, z zachowaniem zasady pojedynczej metody abstrakcyjnej**.

Metody typu default mogą być nadpisywane w klasach implementujących, bądź też realizować domyślną funkcjonalność.

```
@FunctionalInterface
public interface Executor {
    void executor(int x);

    default void executor(int x, int y) {
        // I have a body I am a default method
    }
}
```


WYRAŻENIE LAMBDA

Dużym problemem klas anonimowych jest to, że nawet jeśli implementujemy prosty interfejs z jedną metodą, to forma zapisu potrafi być nieczytelna. Przykładem takiej sytuacji jest przekazanie funkcji do innej metody, np. do obsługi kliknięcia przycisku.

WYRAŻENIA LAMBDA

W Javie 8 zostały wprowadzone wyrażenia lambda, które pozwalają traktować klasę anonimową jak zwykłą funkcję, znacząco skracając przy tym składnię samego zapisu.

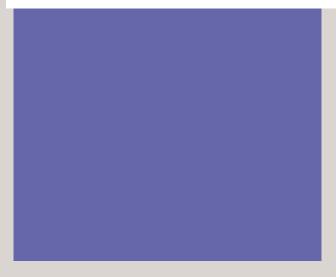
```
Thread thread = new Thread(() -> {
   System.out.println("Runnable example using lambda!");
});
thread.start();
```

Jak widać wyrażenie lambda zwalnia nas z pisania słowa kluczowego new i wykorzystywania adnotacji Override.

SKŁADNIA WYRAŻENIA LAMBDA

Wyrażenie lambda składa się z trzech części:

- listy argumentów, która:
 - musi znaleźć się w nawiasie, jeżeli ilość
 argumentów jest różna od 1
 - może, ale nie musi, podawać typy argumentów
- operatora ->, który jest używany po liście argumentów
- ciała implementowanej metody, które znajduje się za operatorem ->
 - jeżeli ciało składa się z **jednego wyrażenia** to:
 - ciało to **nie musi** być wewnątrz klamer, tzn. { i }
 - w przypadku, gdy to wyrażenie zwraca obiekt,
 możemy pominąć słowo kluczowe return

SKŁADNIA WYRAŻENIA LAMBDA

- jeżeli ciało składa się z **wielu wyrażeń**, to:
 - ciało to musi znaleźć się wewnątrz klamer, tzn. { i }.

UWAGA: jeżeli zadaniem lambdy jest **wyrzucenie wyjątku**, to musi to zostać zrobione **wewnątrz klamer**, pomimo tego, że jest to pojedyncze wyrażenie.

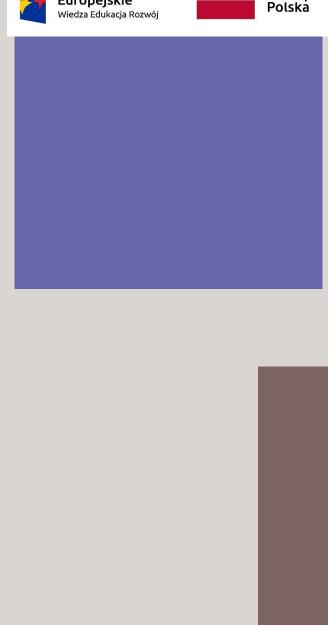
UWAGA: nazwy argumentów mogą różnić się od tych zdefiniowanych w interfejsie.

UWAGA: definiując lambdę zupełnie nie interesuje nas nazwa metody abstrakcyjnej w interfejsie.

LAMBDA – PRZYKŁAD 1

```
public interface Action {
    String execute(int x, int y);
}
```

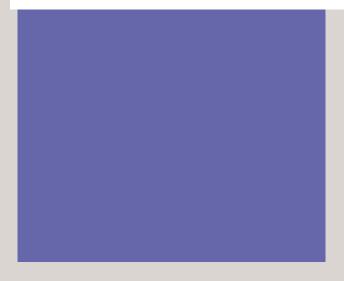
```
Action action = (int x, int y) -> {
    return x + "-" + y;
};
```

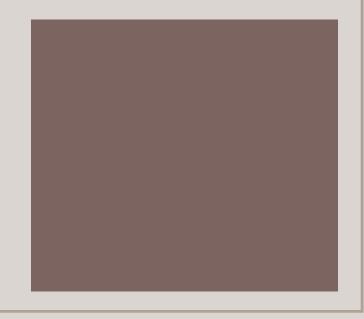
```
Action action = (x, y) \rightarrow x + "-" + y;
```


LAMBDA – PRZYKŁAD 2

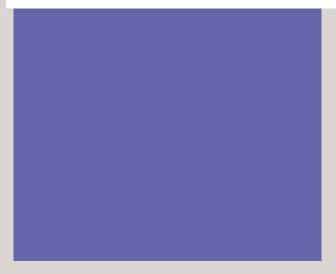
```
@FunctionalInterface
public interface Runnable {
   public abstract void run();
}
```

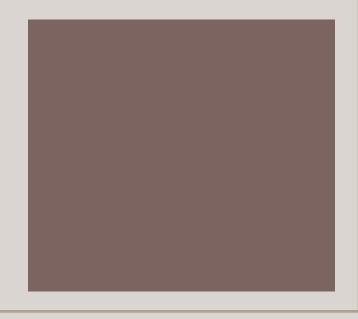
```
Runnable runnableExample = () -> {
   System.out.println("Hello from runnable");
   System.out.println("{ and } cannot be omitted");
};
```


LAMBDA – PRZYKŁAD 3

```
@FunctionalInterface
public interface FruitEater<T> {
    void consume(T t);
}
```

```
FruitEater<String> fruitEater = fruit ->
    System.out.println(String.format("eating %s... omnomnom", fruit);
```


REFERENCJE METOD

Niektóre proste wyrażenia lambda, **możemy zapisać za pomocą referencji metody**. Zamiast pisać wywołanie metody, możemy podać jedynie jej nazwę. W takim przypadku **nazwę klasy i metody musimy oddzielić od siebie znakami '::'**.

Z referencji do metody możemy korzystać, gdy lambda posiada jeden argument oraz jest spełniony jeden z warunków:

- argument wejściowy lambdy jest argumentem metody z pewnej klasy
- na argumencie wejściowym wywoływana jest bezargumentowa metoda.

REFERENCJE METOD

```
// wykorzystanie lambdy
Consumer<String > consumerExample = someString -> System.out.println(someString);
// identyczny zapis, jak w linijce powyżej, użycie referencji
Consumer<String > consumerExampleReference = System.out::println;

// wykorzystanie lambdy w metodzie map
List.of("someString").stream().map(str -> str.toUpperCase());
// wykorzystanie referencji do metody, zapis równoważny w linijce kodu wyżej
List.of("someString").stream().map(String::toUpperCase);
```

- PODSUMOWANIE

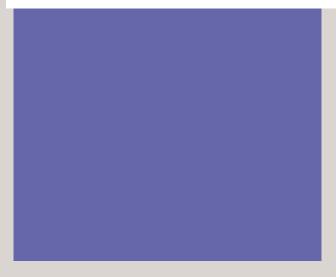
```
6: ____<List> ex1 = x -> "".equals(x.get(0));
7: ____<Long> ex2 = (Long l) -> System.out.println(l);
8: ____ <String, String> ex3 = (s1, s2) -> false;
```

```
6: Function<List<String>> ex1 = x -> x.get(0); // DOES NOT COMPILE
7: UnaryOperator<Long> ex2 = (Long l) -> 3.14; // DOES NOT COMIPLE
8: Predicate ex4 = String::isEmpty; // DOES NOT COMPILE
```


OPTIONAL

Optional, znajdujący się w pakiecie **java.util** jest obiektem, który **opakowuje obiekt docelowy**, tzn., jest pewnego rodzaju pudełkiem, które taki obiekt może zawierać lub nie.

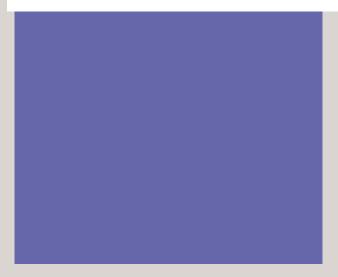
Klasa Optional daje nam dostęp do wielu metod:

- of
- ofNullable
- isPresent
- ifPresent
- orElse
- orElseGet

OPTIONAL - KREACJA

Za tworzenie obiektów odpowiedzialna jest metoda statyczna of lub ofNullable. Różnica między pierwszą, a drugą metodą polega m.in. na tym, że pierwsza z metod nie pozwala na przyjmowanie wartości typu null.

```
public class CreatingOptionals {
  public static void main(String[] args) {
    // stworzenie pudełka z obiektem typu String
    final Optional<String> stringOptional = Optional.of("This is Java course!!!");

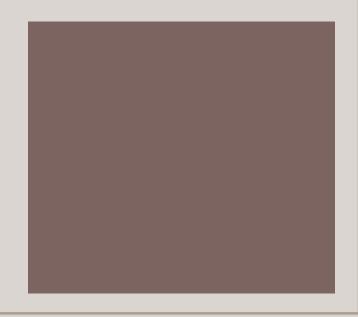
String value = null;
  if ((Integer.parseInt(args[0]) % 2 == 0)) {
    value = "I am even";
    }
    // wykorzystanie metody ofNullable, ponieważ value może być nullem.
    // W takim przypadku Optional będzie pustym pudełkiem
    final Optional<String> optionalThatCanBeEmpty = Optional.ofNullable(value);
}
```


OPTIONAL – SPRAWDZANIE WARTOŚCI

Klasa **Optional** udostępnia metody, które pozwalają na **warunkowe wykonanie operacji**, jeśli faktycznie w jego wnętrzu znajduje się referencja do obiektu.

- metoda isPresent zwraca wartość true/false w zależności od tego, czy Optional przechowuje jakiś obiekt
- metoda ifPresent przyjmuje argument w postaci interfejsu funkcyjnego Consumer. Consumer ten wywoła się tylko i wyłącznie w przypadku, gdy Optional przechowuje referencję do obiektu.


```
public class OptionalsPresenceExample {
  public static void main(String[] args) {
    final Optional<String> optional = getStringForEvenNumber(3);
    if (optional.isPresent()) {
        System.out.println("I am optional with a value, I am non empty box");
        } else if (optional.isEmpty()) { // warunek zawsze prawdziwy w tym momencie
            System.out.println("I am an empty optional");
        }

        // wypisanie wartości w pudełku na ekranie, tylko jeżeli jest dostępna
        optional.ifPresent(System.out::println);
    }

    private static Optional<String> getStringForEvenNumber(final int number) {
        if (number % 2 == 0) {
            return Optional.of("even");
        }
        return Optional.empty();
    }
}
```

POBIERANIE WARTOŚCI

Klasa Optional udostępnia kilka metod umożliwiających pobieranie wartości:

- metoda get zwraca wartość przechowywaną
 w obiekcie, bądź też w przypadku nulla wyrzuca
 wyjątek: NoSuchElementException
- metoda orElse zwraca wartość przechowywaną
 w Optionalu lub wartość wskazaną jako argument
 metody w przypadku pustego Optionala
- metoda orElseGet zwraca wartość przechowywaną w Optionalu lub wartość wskazaną przez Supplier, który jest argumentem wejściowym.


```
public class OptionalOrElseExample {
  public static void main(String[] args) {
    String object = null;
    String name = Optional.ofNullable(object).orElse("john");
    System.out.println(name); // na ekranie zostanie wypisana wartość john
  }
}

public class OptionalOrElseGetExample {
  public static void main(String[] args) {
    String object = null;
    String name = Optional.ofNullable(object).orElseGet(() -> "john");
    System.out.println(name); // na ekranie ponownie zostanie wyświetlony String john
}
```

POBIERANIE WARTOŚCI

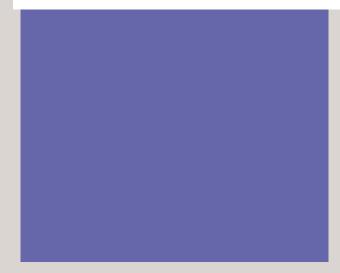
UWAGA: Chcąc wykorzystać metodę get, powinniśmy najpierw sprawdzić dostępność obiektu za pomocą metody isPresent.

UWAGA: Metoda **orElseGet w przeciwieństwie do orElse** wyliczy wartość zastępczą **tylko, gdy Optional jest pusty**. Oznacza to, że wydajność metody orElseGet
jest lepsza, niż metody orElse.

POBIERANIE WARTOŚCI

Method	When Optional Is Empty	When Optional Contains a Value
get()	Throws an exception	Returns value
ifPresent(Consumer c)	Does nothing	Calls Consumer c with value
isPresent()	Returns false	Returns true
orElse(T other)	Returns other parameter	Returns value
orElseGet(Supplier s)	Returns result of calling Supplier	Returns value
orElseThrow(Supplier s)	Throws exception created by calling Supplier	Returns value

JAVA STREAM API

Klasy dające dostęp do interfejsu **Stream** z pakietu **java.util.stream** umożliwiają funkcyjny sposób przetwarzania danych. Strumienie (tzw. **streamy**) **reprezentują** sekwencyjny zestaw elementów i pozwalają na **wykonywanie** różnych **operacji na tych elementach**.

STRUMIENIE A KOLEKCJE

Strumienie są pewnego **rodzaju reprezentacją kolekcji**, jednak są między nimi pewne różnice:

- Strumień nie jest strukturą danych, która
 przechowuje elementy. Przekazuje on tylko referencje
 elementów ze źródła, którym może być np.:
 struktura danych, tablica, kolekcja, metoda generatora
- Operacje na strumieniu zwracają wynik, ale nie modyfikują źródła strumienia, np. filtrowanie strumienia uzyskanego z kolekcji powoduje utworzenie nowego strumienia bez przefiltrowanych elementów, natomiast żaden element nie jest usuwany z oryginalnej kolekcji.

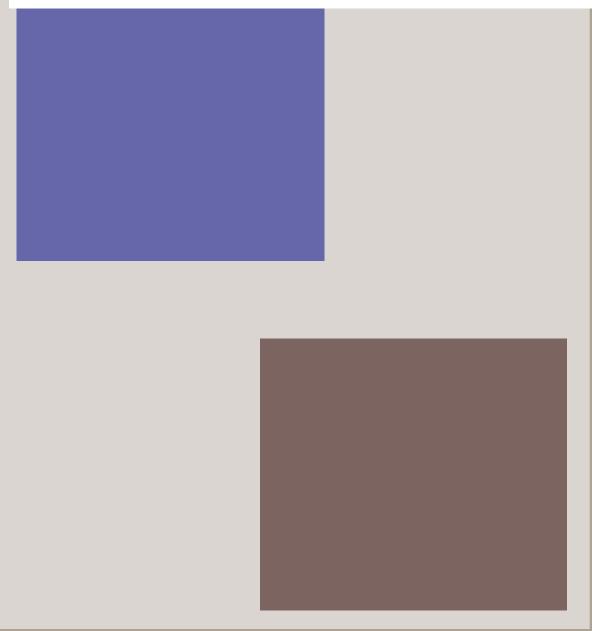
STRUMIENIE A KOLEKCJE

- Kolekcje mają skończony rozmiar, strumienie nie muszą posiadać skończonego rozmiaru. Operacje takie jak limit(n) lub findFirst() pozwalają na zakończenie obliczeń w strumieniach w skończonym czasie.
- Elementy w strumieniach odwiedzane są tylko raz podczas jego trwania. Podobnie jak Iterator, niezbędne jest wygenerowanie nowego strumienia, aby ponownie odwiedzić te same elementy źródła, np. kolekcji.

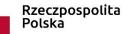

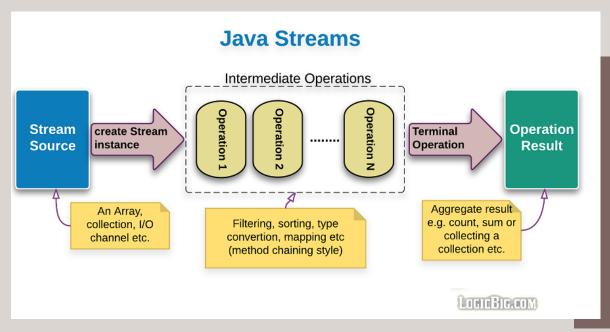

STRUMIENIE A KOLEKCJE

• Strumienie są przetwarzane w sposób leniwy (lazy), to znaczy żadne z metod pośrednich nie są wywoływane, aż do momentu wywołania jednej z metod kończących.

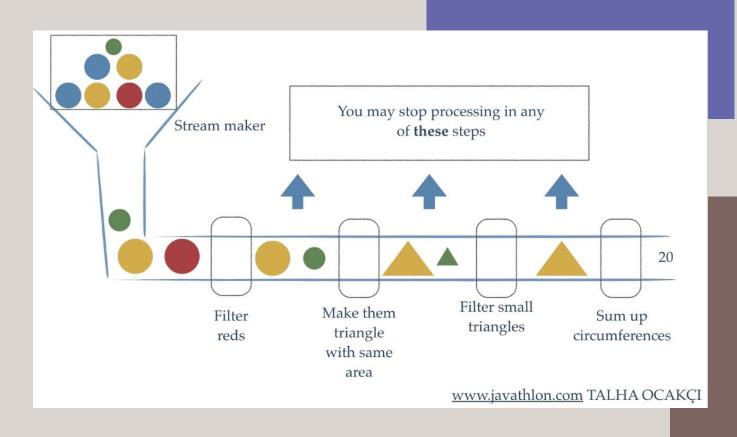

STRUMIENIE A KOLEKCJE - PRZYKŁAD

STRUMIENIE - KREACJA

W Javie istnieje wiele sposobów otrzymywania strumieni na podstawie wskazanych kolekcji, tablic, obiektów:

- metoda stream() zwraca strumień dla klas dostępnych w Collection API
- metoda Arrays.stream(Object[]) umożliwia tworzenie strumieni na podstawie tablic
- metoda statyczna Stream.of(T ...values) umożliwia tworzenie strumieni na podstawie tablic, obiektów
- metod statyczna **Stream.generate()** tworzy Stream elementów na podstawie wejściowego Suppliera
- strumienie plików mogą być zwracane na podstawie klasy Files.

STRUMIENIE - KREACJA

```
Stream<Integer> streamOfInts = Arrays.asList(1, 2, 3).stream();
Stream<String> streamOfStrings = Set.of("one", "two", "three").stream();
Stream<Map.Entry<String, Integer>> stream = Map.of("someKeyA", 1, "someKeyB", 2).entrySet().stream();
IntStream arraysStream = Arrays.stream(new int[]{1, 2, 3});
Stream<Double> ofStream = Stream.of(1.1, 2.2, 3.3);
Stream<Integer> generateStream = Stream.generate(() -> new Random().nextInt());
Stream<String> fileLinesStream = Files.lines(Path.of("/tmp/1.txt"));
```

```
1: Stream<String> empty = Stream.empty(); // count = 0
2: Stream<Integer> singleElement = Stream.of(1); // count = 1
3: Stream<Integer> fromArray = Stream.of(1, 2, 3); // count = 2

4: List<String> list = Arrays.aslist("a", "b", "c"):
```

```
4: List<String> list = Arrays.asList("a", "b", "c");
5: Stream<String> fromList = list.stream();
6: Stream<String> fromListParallel = list.parallelStream();
```

```
7: Stream<Double> randoms = Stream.generate(Math::random);
8: Stream<Integer> oddNumbers = Stream.iterate(1, n -> n + 2);
```

OPERACJE NA STRUMIENIACH

Operacje na strumieniach dzielą się na dwa rodzaje - **pośrednie** oraz **kończące**. Operacje pośrednie zawsze zwracają nowy strumień, są one też przetwarzane w sposób lazy (leniwy). Zaliczamy do nich m.in.:

- filter
- map
- flatMap
- peek
- distinct
- sorted
- limit

OPERACJE NA STRUMIENIACH

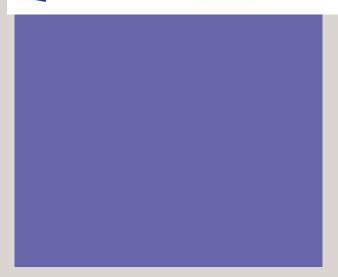
Operacje kończące są operacjami, które zwracają końcowy wynik. Ich wywołanie powoduje wykonanie się wszystkich poprzedzających funkcji pośrednich. Do funkcji kończących zaliczamy:

- toArray
- collect
- count
- reduce
- forEach, forEachOrdered
- min, max
- anyMatch, allMatch, noneMatch
- findAny, findFirst

OPERACJE NA STRUMIENIACH

Scenario	For Intermediate Operations?	For Terminal Operations?
Required part of a useful pipeline?	No	Yes
Can exist multiple times in a pipeline?	Yes	No
Return type is a stream type?	Yes	No
Executed upon method call?	No	Yes
Stream valid after call?	Yes	No

OPERACJE POŚREDNIE - MAP

Metoda **map** oczekuje na wejście obiektu **Function**<**T, R>**. Jej zadaniem jest **przekonwertowanie elementu** strumienia na nowym element, który dodatkowo może mieć inny typ.

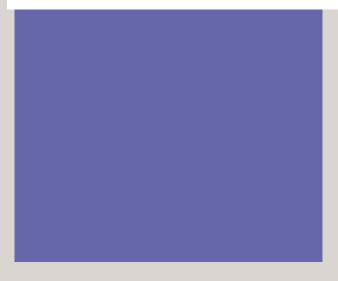
```
// stworzenie streamu i przetworzenie elementów wejściowych typu Integer
// na wartość trzy razy większą o typie Double
List.of(1, 2, 3).stream()
.map(streamElem -> streamElem * 3.0);
```

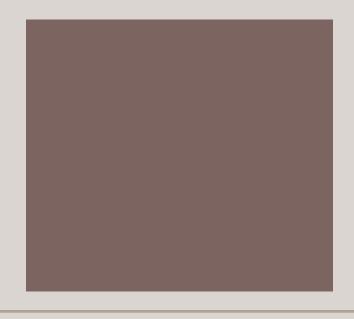
```
Stream<String> s = Stream.of("monkey", "gorilla", "bonobo");
s.map(String::length)
```


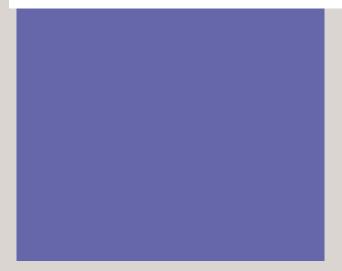
Operacja **filter** umożliwia **wyrzucenie ze strumienia tych elementów**, które nie spełniają pewnego predykatu, który jest argumentem wejściowym metody. Przykład poniżej pokazuje w jaki sposób usunąć liczby nieparzyste ze strumienia liczb.

```
final int[] idx = { 0 };
Stream.generate(() -> idx[0]++)
    .limit(10)
    .filter(elem -> elem % 2 == 0); //w strumieniu zostają: 0, 2, 4, 6, 8
```


OPERACJE POŚREDNIE - DISTINCT

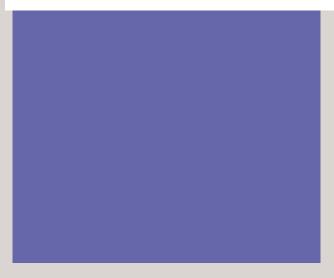
Operacja **distinct** umożliwia stworzenie strumienia, w którym **wszystkie elementy są unikalne**, tzn. pozbywamy się powtórzeń, np.:

```
Arrays.asList(3, 6, 6, 20, 21, 21).stream()
.distinct(); // w streamie zostaną elementy: 3, 6, 20, 21
```


OPERACJE TERMINALNE -FOREACH

Operacja **forEach** reprezentuje **funkcyjną wersję pętli for**. Funkcja ta wywołuje dowolną operację zaimplementowaną za pomocą interfejsu funkcyjnego **Consumer<T> na każdym elemencie strumienia**.

```
List.of(1, 2, 3, 4, 5).stream()
    .forEach(System.out::println);
```


void forEach(Consumer<? super T> action)

```
Stream<String> s = Stream.of("Monkey", "Gorilla", "Bonobo");
s.forEach(System.out::print); // MonkeyGorillaBonobo
```

```
Stream s = Stream.of(1);
for (Integer i: s) {} // DOES NOT COMPILE
```

OPERACJE TERMINALNE - COLLECT

Metoda collect pozwala zebrać elementy strmienia do pewnego obiektu docelowego. W celu zebrania elementów musimy wykorzystać interfejs Collector, który nie jest interfejsem funkcyjnym. Z pomocą przychodzi klasa Collectors, która zawiera statyczne metody odpowiedzialne za kumulację elementów strumienia do wskazanej struktury, np. List, bądź Set.

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ